

Birgitta Staflund-Wiberg - <http://www.meadowlark.nu/>

27.4.2014 – Brahetrolleborg

Refereret af Elisabeth Johansen og Annette Vestmar

Birgitta startede med nogle synspunkter om **trænerens rolle** og understregede, at straf aldrig må benyttes på træningspladsen. "Det gør kun den der ikke kan andet."

Som træner er vi klubbens repræsentanter, og uhensigtsmæssig håndtering af hundene ender hurtigt på Facebook. Den eneste berøring træner må have med hundene er kærlig omringning ørene, på samme måde som Keith Matthews bruger. Hun indrømmede dog, at hun selv kunne føle sig fristet til at tage fat i en hund, som ikke ville makke ret.

Birgitta lagde vægt på, at vi som træner selv skal være forbillede med træning af vores egne hunde - man skal træne og udvikle sig.

Den gode træner er tydelig, ærlig, venlig og engageret og viser respekt for alle hunde og førere. Man skal være ærlig, hvis der er et problem, man ikke kan løse og søge hjælp andet sted. Om nødvendigt henviser til en anden træner eller evt adfærdsbehandler. Træneren skal være den som trækker i bremsen, hvis fører kræver mere af hunden, end den har lært eller har evner til.

Birgitta fortalte at hun selv udbyder "verdens kedeligste kursus", hvor træningen kun består af ro og fri ved fod. Absolut ingen apportering eller brug af dummier. Hun anbefalede at DRK skulle udbyde sådanne hold.

Birgitta havde nogen synspunkter **om racerne**:

De skal alle have samme træning, samme uddannelse, men der er forskel på racerne.

Goldens har den bedste næse, og er lettest at få til at apportere ræv.

Flatcoat har en højere næseføring.

Tollere er anderledes, de er ikke egnede til godsjagt, giver mere lyd, ikke er så sikre som apportører, men gode til klovvildt.

Chesapeake er som terriere, man vinder ikke en kamp med den. Hunden skal selv ville. Kræver tydeligt lederskab.

Labrador er de dumme, de tager masser af prygl og arbejder alligevel.

Birgitta fremhævede vigtigheden af tydeligt **lederskab** ved at vise vejen og gøre træningen interessant og masser af ros på det rigtige tidspunkt. "Ingen hund er død af for meget ros". Hun bruger ikke decideret belønning i form af godbid eller leg.

Hvalpetræning:

For hvalpen er det primære at lære at jage/"hunte". Afslutningen skal altid være selvstændighed, hvor hunden bruger sine sanser.

Hun lader sine unge spaniels jage kaniner uhæmmet i kaningård.

En hvalp skal ikke sidde, gå fri ved fod, eller se på dummier der bliver kastet uden at få lov at hente dem.

Aktivitet, som lader hvalpen opdage sin næse: Gå med hvalpen løs, drop en godbid, og lad ruten komme forbi godbiden igen. Sæt søgefløjt på.

Når hvalpen kan aflevere, laves øvelsen med en tennisbold. Giv hvalpen stor ros, når den finder bolden.

Birgitta er ikke tilhænger af hvalpekurser. Hun mener det lærer hvalpen at søge hvalpekontakt frem for kontakt til fører.

Begynderhundetræning:

Lineføring trænes først når hvalpen er 6 mdr. Tidligere har den blot lært at følge med. Ved lineføring og fri ved fod skal hunden lære, at holde kontakt til fører, og ikke stikke næsen i jorden. Hunden skal gå roligt med afslappet hale. *Det var svært for de deltagende hunde i det høje græs.* Birgitta anbefalede at tale meget, give meget ros, gøre det hyggeligt. Går man langs et stakit, kan det hjælpe til at holde hunde i rette position, ved at presse den mod stakittet, når den kommer for langt frem. Så kan man rose den, når den går rigtigt uden at behøve korrigerende med andet end kroppen. Det holder også automatisk hunden tæt ved fører, og Birgitta vil gerne have at hendes hunde går så tæt, at hun kan mærke dem.

Linen lægges helt oppe i nakken, men løst og holdes i højre hånd. Bruger 1/2 time om dagen til at gå langs hegn alle anden naturlig kant. DET TAGER TID.

Birgitta bruger selv fri ved fod som daglig aktivering af sine hunde. 8 km om morgenen, 5 km om eftermiddagen. Kun afbrudt af et enkelt stop, hvor de kan gøre sig rene og lege.

På Birgittas kennel, holder hun hanner og tæver adskilt. Hundegårdene ligger forskellige steder, luftningen sker adskilt. Det kan være svært at få ordentlig kontakt til hanhundene, hvis tæverne er blevet luftet samme sted samme dag.

Piberi:

Lyd er stort set altid førers skyld. Hunde som piber har det ikke godt. Er ikke tryk hos fører. Ved ikke hvad den skal. Det starter ofte med for mange dummier, som skaber forventning hos hunden.

Hvis en hund piber på træningspladsen, spørger hun til, hvordan hunden har det hjemme?

Hvordan er relationen til hunden? Ofte er der også problemer her.

En hund, der piber af kedsomhed, skal sættes i bilen.

Apportering:

Deltagerne med begynderhunde laver følgende øvelse. Får en dummy, går med hunden fri ved fod, kaster dummy, går tilbage til udgangspunktet. hunden sendes.

Birgitta påpeger, at der skal roses mere: ldet hunden samler op, når den er på vej hjem, ved hjemkomsten. Hunden kæles omkring ørerne før aflevering, så den lærer at holde dummiens længere tid i munden.

Anbefaler at man går ned i knæ ved afleveringen, da knæet hjælper til at få hunden til at løfte hovedet.

Hvis hunden leger med dummiens snor, skal den fjernes eller snøres til.

Man skal korrigerende, hvis dummybehandlingen ikke er i orden.

Unge hunde har ofte **løs mund**. De lærer som regel at holde bedre fast af sig selv. Foreslog at træne over et hegn, så hvis hunden taber dummiens, skal den tilbage over hegnet for at hente den.

En hund der **smider foran fører** har ofte en konflikt med fører, som kan stamme fra andre situationer. Eller har blot ikke lært at aflevere. Birgitta viste os dog ikke, hvordan hun opbygger træning af afleveringer.

En hund der **springer op** af fører, når den komme hjem korrigeres, ved at fører begynder at stoppe hunden med lyden sssss, når den er næsten hjemme, vender rundt og går roligt med hunden ved siden af, får ro på, sit og så afleveres.

En hund kan ikke finde dummi, fordi fører har krævet kontakt inden der sendes. Det er ikke en god idé. Birgitta anbefaler heller ikke, at fører peger retningen af dummi ud ved markering. Birgitta træner **markeringsevnen**, ved at lade hunden løbe løs. Kaster dummi og lader den knalde. Lader den dog aldrig knalde, når den er ved fod. Målet er at opbygge glæde ved apportering og skærpe markeringsevnen.

En hund **søger med vildt i munden**. Hav fløjten klar, og giv hunden opmuntring til at komme hjem.

En hund bærer dummi meget **uroligt i munden**, når den nærmer sig fører. Birgitta foreslår med sssss, når hunden nærmer sig, eventuelt lavmælt korrektion, og at fører bevæger sig bagud i forhold til hunden. Armene holdes nede når hunden nærmer sig, så fører ikke kommer til at se stor og farlig ud.

Birgitta anbefaler at vi prøver os frem, når der skal løses problemer. Vi skal **være kreative**, og se hvad der virker.

Dirigering:

Der skal fuld fart på dirigering. Det gælder om at få hentet et anskudt stykke vildt.

Højre/venstre.

Træner højre igen, igen. igen.

Træner venstre igen, igen. igen.

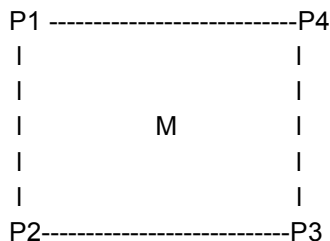
Kvalitetssikrer ved at blande i en let øvelse.

The square:

Den systematiske træning af ligeudsending. Forudsætning: at hunden forstår en tilbagesending.

Trin 1. Sporet og synligt

Med fire dummi går fører og hund fra P1, til P2, til P3 til P4.

Hunden går med og ser, der bliver lagt en dummy ved hvert punkt. Fører og hund returnerer til P1. Hunden sendes ligeud efter D ved P2 og så til P4. Hund og fører går til P4 og der sendes til P3 og til sidst til P1.

Afstanden mellem P'er skal være stor, mindst 50 m.

Hvis en dirigering ikke lykkes går man hele vejen ud sammen med hunden og løfter.

Når det er trænet tilstrækkeligt, laves et kvalitetscheck, ved at en hjælper kaster en dummy lige op og ned i midten af feltet inden hver ligeudsending. Hunden ser det, men skal være sikker nok i øvelsen til at den går på dirigeringerne. Ellers skal der trænes videre.
En hund der drejer rundt om sig selv er usikker. Skal trænes yderligere.

Trin 2. Sporet og skjult

Som trin 1, men dummiene droppes uden at hunden ser det. Det nemmest, hvis en hjælper går med og dropper dummiene, som Birgitta gjorde ved træningen.
Lykkes det ikke er det tilbage og løfte.

Trin 3.1 Usporet og synligt, kort afstand

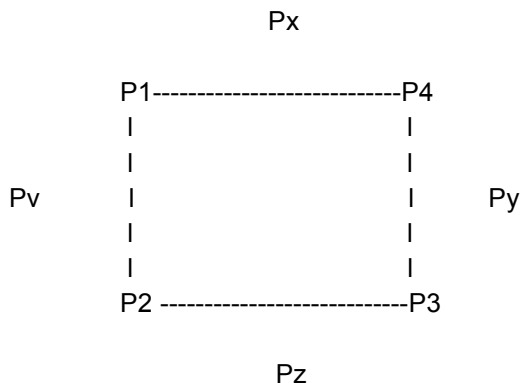
Dummiene lægges synligt ved at gå fra P1, til P2, til P3 til P4. Så gås til M og dummiene hentes herfra.

Trin 3.2 Usporet og synligt, lang afstand

Dummiene lægges synligt ved at gå fra P1, til P2, til P3 til P4. Så gås til P1, og der sendes diagonalt til P3, der gås til P2 og sendes diagonalt til P4, der gås til P3 og sendes diagonalt til P1, der gås til P4 og sendes diagonalt til P2.

Trin 4 Usporet og synligt, lang afstand mellem to dummer

Dummiene lægges skjult ved at gå fra P1, til P2, til P3 til P4. Så gås til Px, og der sendes diagonalt til P2, der gås til Py og sendes diagonalt til P1, der gås til Pz og sendes diagonalt til P4, der gås til Pv og sendes diagonalt til P3. Og variationer heraf.

Sidegevinst: Man får trænet masser af fri ved fod. En firkant er nok træning for en dag.

Nærsøg:

Målet med områdesøget er, at hunden begynder at søge efter et nedfaldssted. Hunden skal hjernevaskes, så den reagerer alene på signalet, som skal udløse ihærdig søgning
Trænes allerede som hvalp med foder. Først ser de foderet blive smidt. Siden sættes søgefløjten på før foderet smides.
Ungghunden ser den samme tennisbold lægges mange steder i det samme område. Sættes igang med at søge. Tennisbolden droppes (evt af hjælper), når man synes hunden har søgt længe nok.
Kvalitetstest: Hunden skal begynde at søge, når søgefløjtet sættes på uden andre signaler.

Test af stopfløjt:

Gå med hunden, hav fløjten i munden. Stoppsignal uden alle de andre signaler.

Test af hjemkald:

Hjemkald gående med ryggen til.

Hvis en hund ikke kommer hjem, for eksempel ved afbrydelse af en øvelse som ikke lykkes, så må man ud og have fat i den. Give den en tydelig irettesættelse. Sætte den af, gå tilbage og så kalde hjem. Giv stor ros når den kommer.

Get over:

Test af søgesignal over to terrænskift. Dige og træstamme. *Lidt svært at se hundene, når de er kommet over diget, og førerne har svært ved at se om hunden er på rette sted.*

Birgitta fortæller om sin brug af kommandoen **get over** i forbindelse med terrænskift eller hvis hunden skal over på modsatte bred.

Søg:

Under træning og indlæring fløjter Birgitta hjem, så snart hun kan se, hunden har noget i munden. Når søget lægges, går hun udefra med en fugl i snor, som hun trækker efter sig. Vildt droppes på ruten, som bugter sig i med større og større udsving på vej hjem. Vildtet lægges så hunden ikke kommer forbi noget på vej hjem.

Hun forsøger at hjernevaske hunden til der kun er et stykke vildt, og til unge hunde er der kun et. Hun lægger aldrig dummier/vildt i en bunke.

Anbefalede mindre søg. Svenske B-prøve søg er meget store. Det bedste søg er i galop i en fart, hvor næsen kan følge med.

Byttekorrigering:

Skulle en hund alligevel have fået den uvane at bytte laves følgende øvelse.

Hunden sættes i bilen. Der lægges masser af hvide synlige dummier.

En hjælper henter hunden. Fører står bag et hegn eller træ nær de hvide dummier.

En enkelt dummy kastes som markering mellem alle de hvide synlige dummier.

Hunden sendes. I det hunden blot tænker på at bytte, træder fører frem og irettesætter den.

Hunden bliver typisk meget overrasket over at fører er alle steder.